www.b00k.gr

τα δυο λουλούδια

www.b00k.gr

(Κείμενο εκτός βιβλίου)

- Οι εκτυπωμένες σελίδες δεν είναι στη διάσταση του βιβλίου.

- Τα κείμενα και τα σχέδια του βιβλίου παρέχονται μόνο για την ανάγνωσή του και για καμία άλλη χρήση.

www.b00k.gr

τα δυο λουλούδια

www.b00k.gr

τα δυο λουλούδια

κείμενα & σχέδια: Το Δελφίνι και ο Γλάρος

...μια ιστορία παρμένη
από το λευκό βιβλίο...

www.b00k.gr

www.b00k.gr

Δεν ήταν παρά δυο λουλούδια.

Δυο λουλούδια που άνθισαν δειλά στο πλάι του δάσους. Στο μέσο του χειμώνα που τα τύλιγε.

Δεν ήταν παρά δυο λουλούδια ριζωμένα στην άκρη του δάσους...

www.b00k.gr

Τα έλουζε, θυμάμαι, κάθε πρωί η ίδια ηλιαχτίδα. Τα ξύπναγε το ίδιο φύσημα του ανέμου. Τόσο κοντά...

Όσο να μυρίζει το ένα το άρωμα του άλλου.

Τόσο μακριά. Όσο ποτέ άλλοτε δε βρέθηκαν δυο λουλούδια...

www.b00k.gr

Κι όμως αν ρώταγες τα ζώα του δάσους θα σου 'λεγαν πως ήταν δίπλα-δίπλα.

Του είπε τότε: «Άγγιξέ με»

www.b00k.gr

Εκείνο βάλθηκε ν' απλώνει τα φύλλα του. Να τεντώνει το σώμα του, σε κάθε φύσημα του αγέρα, προς το μέρος της. Βάλθηκε να τεντώνει τα πέταλά του, να τεντώνει τις ίνες του και τη μικρή μαύρη χούφτα στο μέρος της καρδιάς.

Κι εκείνη λύγισε το σώμα της. Άπλωσε τα φύλλα της — φύλλα που έτρεμαν καθώς φυσούσε ο άνεμος...

www.b00k.gr

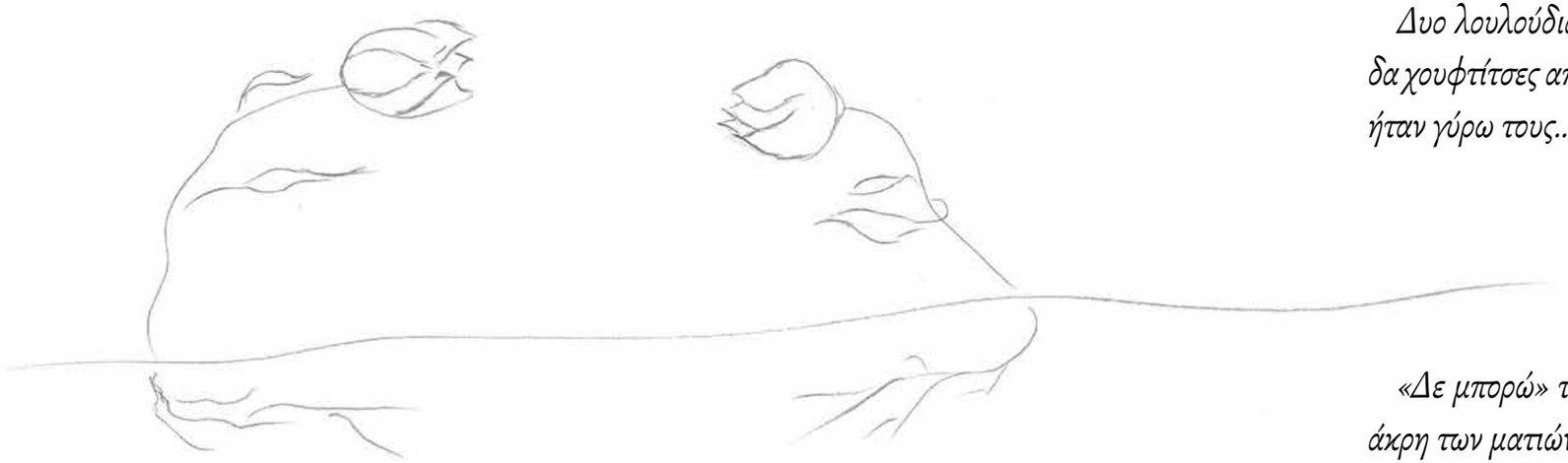

Δυο λουλούδια που άπλωναν τις καρδιές τους —δυο τόσες δα χουφτίτσες από κάρβουνο— στον χειμώνα που έφτανε, που ήταν γύρω τους...

«Δε μπορώ» της είπε, και μια σταλιά δροσιάς φάνηκε στην άκρη των ματιών του.

«Δε μπορώ» της είπε και τα πέταλά του έκλεισαν, τα φύλλα του μαζεύτηκαν γύρω από το μίσχο του κι οι ρίζες του μαζεύτηκαν δειλά στο χώμα που τις έδενε.

...Βάλθηκαν τότε ν' απλώνουν τις ρίζες τους, να τις κυλούν αργά στο χώμα που τις χώριζε. Ένιωθαν να πονούν σε κάθε κίνηση. Μα δε τα ένοιαζε. Ήταν μονάχα δυο λουλούδια που άπλωναν τα φύλλα τους στον άνεμο, που άπλωναν τις ρίζες τους στο χώμα...

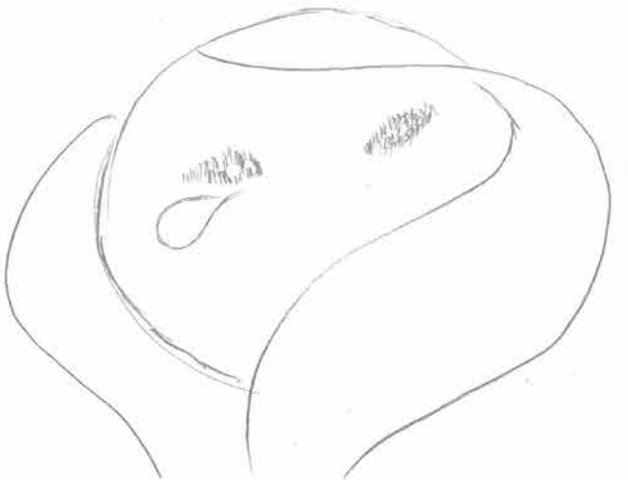

www.b00k.gr

...Ήτανε μόνο δυο λουλούδια τόσο μικρά δίπλα στα δένδρα τα θεόρατα, τους γκρίζους μεγάλους βράχους και το ποτάμι που κυλούσε ασυγκράτητο στο μέσο του χειμώνα...

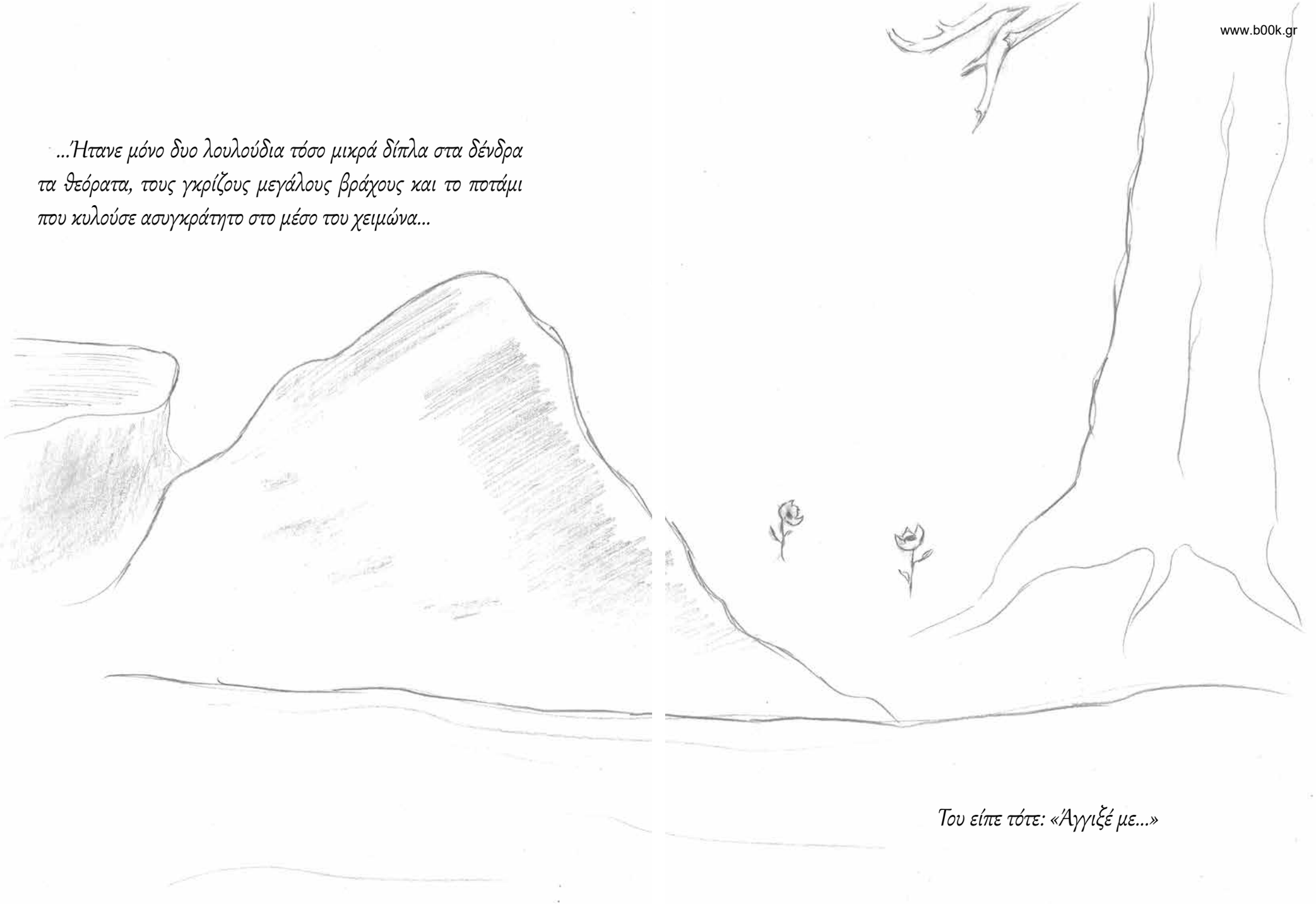

Του είπε τότε: «Άγγιξέ με...»

www.b00k.gr

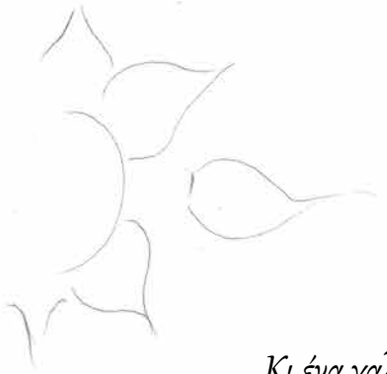

...Κι ένα γαλάζιο πέταλο γλύστρησε στον άνεμο.

Έπεσε πάνω σε πέταλα κλεισμένα — πέταλα που άνοιξαν. Κύλησε πάνω σε φύλλα μαζεμένα στον αδύναμο μίσχο. Σε φύλλα που άνοιξαν απρόσμενα.

Κι έπεσε στο χώμα, πάνω σε ρίζες κουρασμένες που έκαναν να σηκωθούν και να το πιάσουν.

...Μα το είχε ήδη πάρει ο άνεμος.

Μα το είχε ήδη ρίξει στο ποτάμι που κυλούσε αμέριμνο στην άκρη —και 'κείνο— του δάσους.

www.b00k.gr

...Κι όποτε ο άνεμος τύχαινε κι άλλαζε κατεύθυνση, μπορούσες να δεις πέταλα να ταξιδεύουν μαζί του.

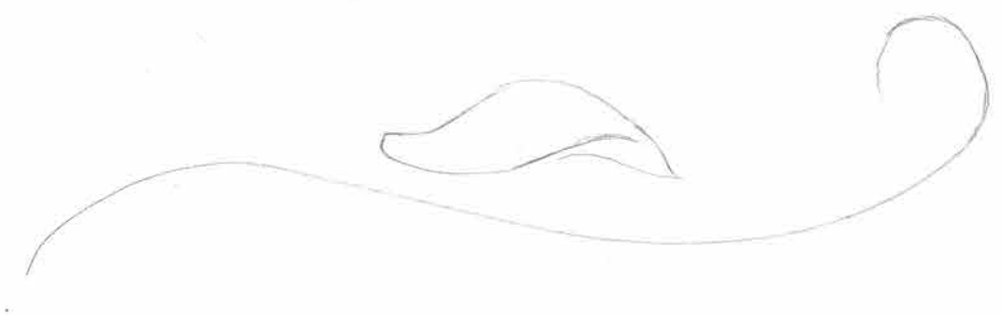

Να συγκρατιούνται για λίγο από φύλλα στηριγμένα σε δυο μίσχους αδύναμους, να συγκρατιούνται από ρίζες ανόητα βγαλμένες απ' το χώμα σ' ένα χειμώνα βαρύ, τόσο βαρύ, για δυο λουλούδια μόνα.

www.b00k.gr

Μπορούσες να δεις πέταλα να φεύγουν απ' το μέρος της καρδιάς, για ν' ακουμπήσουν λίγο μια άλλη καρδιά που έστεκε πιο 'κεί. Λίγο πιο 'κει από εκεί που φτάνουν τα φύλλα όταν τεντώνονται, από εκεί που φτάνουν οι ρίζες όταν απλώνονται στο χώμα. Τόσο μακριά...

www.b00k.gr

Κι όμως αν ρώταγες τα ζώα του δάσους θα σου 'λεγαν πως ήταν δίπλα-δίπλα.

www.b00k.gr

Οι εποχές έφυγαν κι ήρθαν άλλες. Δεν είναι παρά μονάχα εποχές.

Και 'κείνα δεν είναι παρά μονάχα δυο λουλούδια. Δυο λουλούδια που ανθίζουν και μαραίνονται στην άκρη του δάσους. Δυο λουλούδια που ανθίζουν πάντα και μαραίνονται στην άκρη του κόσμου.

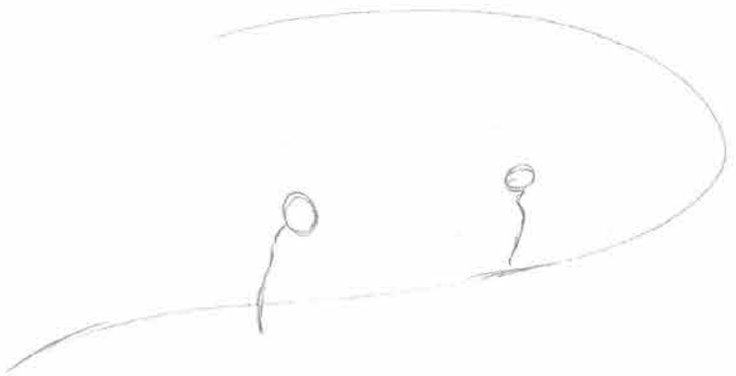

Κι είναι θυμάμαι πάντα δυο λουλούδια δίχως πέταλα.

Γιατί τα πέταλά τους, μόλις γεμίσουνε με χρώματα, ταξιδεύουν στο αντικρυστό λουλούδι. Είναι θυμάμαι πάντα δυο λουλούδια γυμνά στην άκρη του δάσους.

www.b00k.gr

Είναι οι καρδιές μονάχα —δυο τόσες δα μικρές χουφτίτσες από κάρβουνο— δυο λουλουδιών.

www.b00k.gr

...Και σήμερα ακόμα, αν θα περάσεις από εκεί στη μέση του χειμώνα, ίσως τα ακούσεις να ψιθυρίζουν το ένα στο άλλο:

«Άγγιξέ με»

www.b00k.gr

www.b00k.gr

Το Δελφίνι και ο Γλάρος

(Όταν δυο ήλιοι συναντιούνται,
τότε δυο κόσμοι ενώνονται για πάντα.)

...Παρατηρούσε ένα πλάσμα να προσπαθεί να δει τον κόσμο με τον τρόπο που τον έβλεπε εκείνος.

Ένα πλάσμα που έβλεπε έναν κόσμο που εκείνος δε μπορούσε να δει.

«Μη στενοχωριέσαι», του είπε τότε.
«Θα σου λέω εγώ τι βλέπω.»

«Εγώ θα πετώ για σένα...»

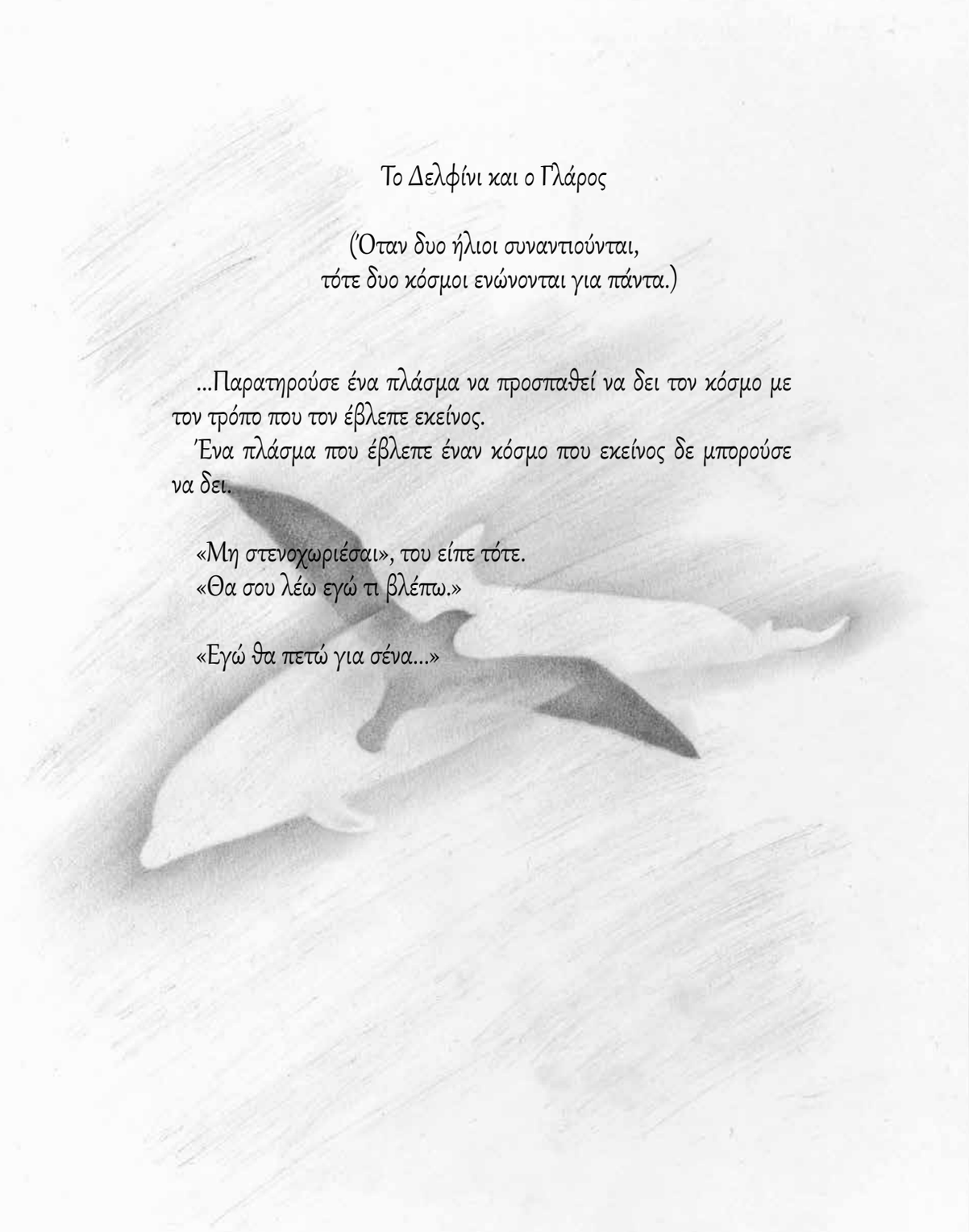

Μιας στιγμής σιωπή ακολούθησε. Κύκλοι νερού άνθιζαν αργά μπροστά από δύο ήλιους που ενώνονταν πριν να χαθούν.

— Κι εγώ θα κολυμπώ για σένα...

Εκεί, καθώς ο ένας ήλιος διείσδυε όλο και περισσότερο στον άλλο, κλεινόταν η πιο όμορφη, η πιο παράξενη συμφωνία στην ιστορία των δύο κόσμων...

www.b00k.gr

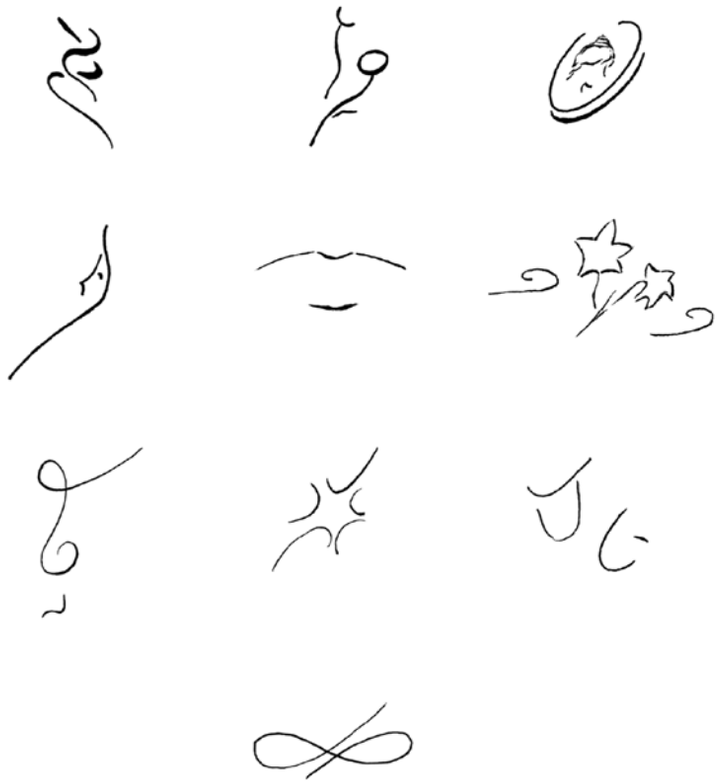

Άγγιξέ με...

Ο ήλιος καθώς ανέτειλε έλαμψε πάνω στ' ασημένιο νόμισμα.

Και 'κείνο άνοιξε απότομα τα μάτια του και τεντώθηκε μουδιασμένο ύστερα από τόσες ώρες βαθύ ύπνου. Έκανε τόση υγρασία εκεί πάνω! Επάνω στην κεραμιδοσκεπή εκείνου του διώροφου αγροτόσπιτου στην άκρη του χωριού.

«Καλημέρα», είπε ευγενικά στην άλλη του πλευρά...

www.b00k.gr

Η γαλάζια πεταλούδα

(...Σ' όσων κορμιά μικρά, φορούν φτερά μεγάλα...)

Η φωνή του γύρω της απλώθηκε ζεστή.

«Όταν πετούσες» της είπε...

«Όταν τα μικρά φτερά σου άνοιγαν στον άνεμο κι ο ήλιος μέσα τους περνούσε τις ακτίνες του, εκείνα έπαιρναν τη λάμψη του ουρανού.

Και τη στιγμή που έκλειναν, — σαν ίσκιος να σκέπαζε τις άκρες του δάσους — 'παίρναν το χρώμα το βαθύ των ωκεανών... Το χρώμα εκείνο που όμοιο στο δάσος δεν υπάρχει...»

«Μείνε κοντά μου μικρή πεταλούδα...»

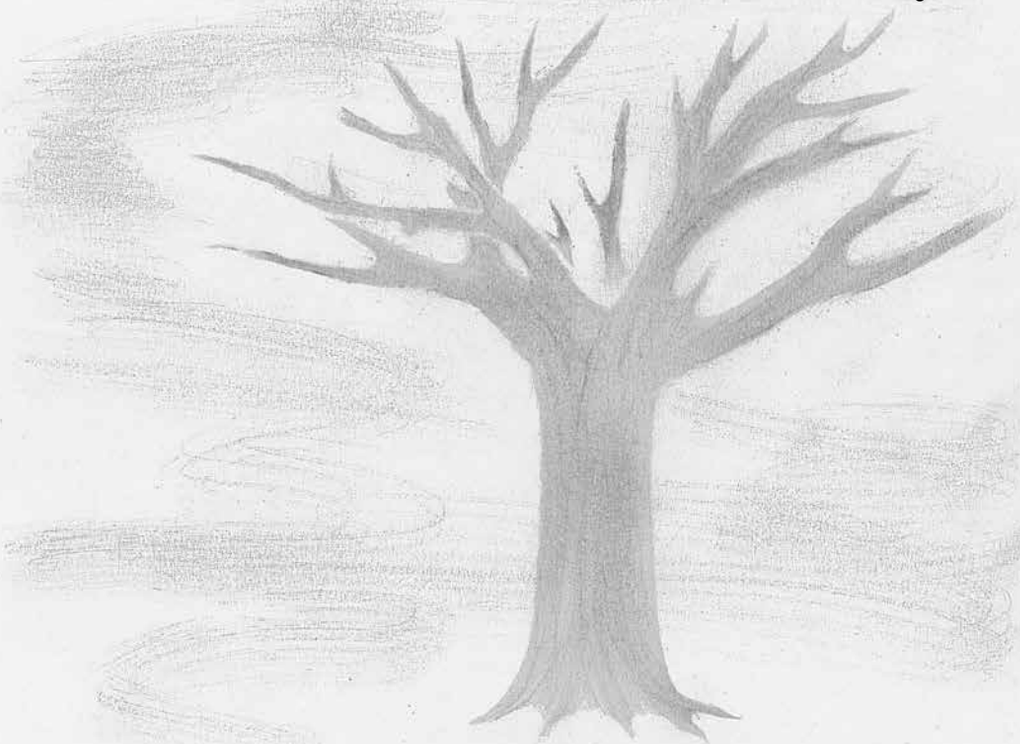

«Κανείς άλλος, δε το μπορεί να δει την ομορφιά σου...
Ίσως ούτε κι εσύ.
Μόνον εγώ...»

«Πέτα για μένα μια στιγμή, κι ύστερα φύγε...»

www.b00k.gr

Φύγε από τη γη (Οι άνθρωποι νεκροί...)
— δίγλωσση έκδοση —
στίχοι

Στης νιότης πίσω τη δροσιά,
μέσα στην παιδική χαρά,
Με λέξεις παίζοντας και πάθος,
ξεχάσαμε σωστό και λάθος...

The Underworld
— bilingual edition —
lyrics

Back at the playground of our youth,
playing with words, we lost the truth,
Forgot it somewhere in the mud,
while growing old, and growing sad...

Ο Μαυροπίνακας

...Είστε ακόμα νέοι. Το σώμα σας ακόμα δεν έχει υποστεί την παραμόρφωση της βαρύτητας και στο βλέμμα σας ακόμα λαμπυρίζει το άπειρο.

Τα φτερά σας, αυτά τα ανέτοιμα, υποτυπώδη φτερά περιμένουν πάνω απ' όλα το αίμα της καρδιάς σας για να αιματωθούν και να δυναμώσουν. Για να τολμήσουν να αψηφήσουν κάθε άνεμο. Η επιλογή της πορείας σας και το ύψος της πτήσης βρίσκονται μπροστά σας.

Μη φοβηθείτε τον ήλιο...

www.b00k.gr

Πανταχού Απών
(σε έκδοση για τον κινηματογράφο
& σε έκδοση για το θέατρο)

– Θα βρίσκομαι εκεί που θα βρίσκεσαι... Θα είμαστε πάντα μαζί...

– Όμως, θα το ξέρω;...

Το Βουνό της Αθανασίας

– Τα μάτια ξεγελούν. Για αυτό κι οι άνθρωποι θαμπώνονται απ' το ψέμα.

– Άσε με τότε, να δω την αλήθεια...

To All the Young

...Αυτό το βιβλίο ήταν ένα βιβλίο που δεν ήξερε ανάγνωση...

…色とりどりの一つの光が青い惑星の間を旅している…

il pianoforte

...Wir sind nur die zwei Seiten einer Münze.
Sprich mit mir...

Goodbye Sky

Ils se sont plongés dans le nectar que je leur ai offert et se sont contentés de l’ivresse leur vie entière.

...O kitabın kendi hikayesi vardı...

...La Sabiduría es el sueño del Conocimiento: El Conocimiento soñó con la Sabiduría...

...هذا الكتاب كان كتاب لا يعرف القراءة...

Shadow of Myself

...Бабочки из моего сада говорят, что я знаю всё. И что у меня есть ответ на все вопросы...
Почему ты отвергаешь меня, маленькая бабочка?

...This book was a book that knew not how to read...

As letras, como veem, não falam senão àqueles que as sabem ler. As letras são tão, mas tão orgulhosas!

那儿，介于两个世界之间

www.b00k.gr
(γράφεται με δύο μηδενικά / written with zeroes)